

Van vallen en opstaan,
van zoeken naar vinden

Lian Verkerk

Schrijver: Lian Verkerk

Coverontwerp: Lian Verkerk

ISBN: 9789465204369

© Lian Verkerk (2025)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke andere manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Twee wegen, één bestemming

Jij kende de weg niet,

ik had een kaart.

Ik kende de weg niet,

jij had een kaart.

We ontmoetten elkaar en spraken een tijdje.

Jij gaf mij jouw kaart en ik gaf jou de mijne.

Ik liep weg.

Jij liep weg.

We hadden elkaars kaarten.

We liepen allebei de verkeerde kant op.

Na vele obstakels bereikte ik eindelijk mijn bestemming.

En toen zag ik jou daar staan.

Twee wegen, één bestemming: betekenis

Soms weten we niet wat ons levenspad is. We vragen iedereen en alles om hulp en advies, zelfs als we die hulp eigenlijk niet nodig hebben. We ontmoeten mensen die ons alle kanten op sturen. We kiezen voor hún richting, en laten onze eigen keuze liggen. Maar wat voor de ander werkt (hun 'kaart'), werkt niet per se voor jou. We ruilen advies, overtuigingen, verwachtingen en raken soms juist daardoor verdwaald. Maar hoe dan ook, we sterven allemaal op een dag. Ons pad eindigt. En dan maakt het niet meer uit welke route je hebt gelopen. Dus nu de vraag: Waarom vraag je om een kaart van iemand anders, als jij een ander pad hebt te bewandelen?

*Dit gaat over de momenten dat ik dacht dat iemand anders de antwoorden had en ik hun pad ging volgen, hun 'kaart'. Soms vanuit liefde, bewondering, of onzekerheid over mijn eigen richting. Maar uiteindelijk kwam ik erachter dat alleen ik mijn bestemming kan bereiken, **met vallen en opstaan**. En als ik terugkijk, zie ik anderen ook dwalend, net als ik. Niet fout, niet zwak, gewoon menselijk.*

*Het mooie? Dat zelfs als we onderweg elkaar uit het oog verliezen of verkeerde afslagen nemen, we misschien uiteindelijk op dezelfde plek uitkomen, als wijzer, eerlijker en completer mens. Het is een reis **van zoeken naar vinden**, van verdwalen naar thuiskomen, van onzekerheid naar vertrouwen in onszelf.*

Ondanks alles

Hoe moeilijk de strijd ook is,
Hoe diep het dal ook lijkt,
Hoe donker mijn weg ook wordt,
Hoe groot het obstakel ook is dat voor me staat,
Hoe alleen ik me soms ook voel,
Hoe klein ik ook ben,
Hoe onzeker de toekomst zich ook voordoet,
Hoe weinig ik soms ook bezit,
Ondanks alles, blijf ik geloven in de kracht die ik draag, de liefde die
mij omarmt, en al het goeds dat voor mij bestemd is.

Schreeuwende stilte

Wat als je alles uitlegt, maar niemand het echt begrijpt?

Wat als je roept, maar niemand je hoort?

Wat als je praat, maar je woorden nooit genoeg lijken?

Wat als je schreeuwt, maar er daardoor juist een stilte valt.

Een stilte die harder spreekt dan jij ooit zou kunnen.

Alsof de stilte voor je spreekt.

Wat als je daarom besluit om niets meer te zeggen?